

ROMÂNIA
TRIBUNALUL XXX
Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr. XXX/2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. XXX

Ședința publică din data de XX 2010

Președinte :
Grefier :

S-a luat în examinare în vederea pronunțării acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE XXX și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE XXX, având ca obiect contestație act administrativ fiscal - restituire taxă poluare.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni. .

Părțile nu au fost citate, fiind închise dezbaterile în ședința publică din XX.2010, după care a fost amânată pronunțarea hotărârii judecătorești pentru termenul de azi.

Cererea este legal timbrată cu 0,3 lei timbru judiciar,, conform art. 3 ami. 2 din OG nr. 32/1995 modificata și 39 lei taxă judiciară de timbru, potrivit art. 3 lit o' din Legea nr. 146/1997.

Văzând că au fost puse concluziile în fond în ședința publică din xx. 2010, fiind consemnate în încheierea de ședință, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre judecătorească, instanța procedează la judecarea în fond a cauzei.

TRIBUNALUL

Constată ca plin acțiunea civilă înregistrată la Tribunalul Arad în data de XX.2009, reclamantul XXX a chemat în judecata pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE XXX și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE XXX solicitând anularea deciziei ce calcul ai taxei de poluare cu nr. XXX/ XX.2009 emisă de pârâta 1; anularea deciziei nr. XXX/xx.2009 emisă de pârâta 2 și obligarea la restituirea taxei pe poluare în cuantum de XXX lei, sumă care să fie actualizată cu dobânda în cuantum prevazut de Codul de procedură fiscală, de la data plății până la restituirea efectivă, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea în fapt arată că prin decizia, atacată, a fost calculată suma de xxx lei cu titlu de taxă de poluare pentru autovehicule, în vederea efectuării înmatriculării unui autoturism marca SEAT tip 1 M/ABALHX01/LEON, înmatriculat pentru prima oară, în anul 2003, în Spania. A achitat cu chitanța seria TS4A nr. xxx/xx.2009, suma de xxx lei cu titlu de taxă de poluare pentru autovehiculele, pentru autoturismul second-hand de mai sus. La xx.2009 a formulat contestație și a solicitat restituirea sumei achitate, primind un răspuns negativ conform deciziei nr. xxx/xx.2009 emisă de

pârâta 2. Potrivit OUG nr. 50/2008, taxa de poluare pentru autovehicule se plătește cu ocazia primei înmatriculări, în România, de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, atât pentru autoturisme și autovehicule noi cât și pentru cele rulate aduse din import din state comunitare ori din alte state. A invocat art. 90 par. 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene și hotărârea CJE în cauza Weigel! (2004), concluzionând că rostul acestei reglementări este de a interzice discriminarea fiscală între produse importate și cele similare autohtone. Or, în România nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse în țară și înmatriculate aici. Prevederile art. 4 lit.a din OUG nr. 50/2008 sunt identice cu cele ale art. 214¹ din Codul fiscal, pe care OUG nr. 50/2008 le-a abrogat și le-a înlocuit invocând nelegalitatea art. 4 lit. a(din OUG nr. 50/2008., ca urmare a aplicării directe a reglementărilor comunitare care au prioritate față de dreptul național, în baza ar. 148 din Constituția României și a Legii nr. 157/2005 de ratificare a tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană prin care statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare. A invocat jurisprudența Curții de Justiție Europene și anume decizia din cauza Costa/Enel și cea din cauză Simmenthal (1976). Pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxa de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.. Reglementată în acest mod, taxa pe poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru: cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România. Iar ca urmare a adoptării O.U.G. nr. 218/2008, intenția legiuitorului de a influența alegerea consumatorilor a devenit mai evidentă: a fost înlăturată taxa de poluare pentru autoturismele noi, Euro 4, capacitate cilindrică mai mică de 2.000 cm³ (în România sunt produse autoturisme cu aceste caracteristici) care se înmatriculează pentru prima dată în România în perioada 15.12.2008 -31.12.2009, astfel încât consumatorii sunt direcționați fie spre un autoturism nou, fie spre un autoturism second-hand deja înmatriculat în România. Deoarece în România, stat comunitar, nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja ori reînmatriculate în țara noastră, dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele înmatriculate deja în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România după aducerea acestora aici, se constată o diferență de tratament, ceea ce constituie o discriminare a regimului juridic fiscal și contravine dispozițiilor menționate din tratatul C.E.E. Aceste dispoziții se opun unei taxe pe poluare la prima înmatriculare pentru achizițiile intracomunitare de autoturisme neînmatriculate pe teritoriul național, astfel încălcându-se principiul libertății circulației mărfurilor - adică se dezavantajează autoturismele din celelalte țări membre UE, în competiția cu produsele similare autohtone. Faptul că a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât astfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România. Pentru repararea integrală a prejudiciului, solicită achitarea și a

achitat de bunăvoie taxa pe care la rândul său pârâta a virat-o Fondului pentru mediu conform art. 1 alic. 1 din OUG nr. 50/2008. Acest fond este gestionat de Administrația Fondului de Mediu. Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - AFP Pâncota nu poate fi obligată la restituirea contravalorii taxei de poluare pentru autovehicule și a dobânzilor, deoarece pârâta doar încasează contravaloarea taxei pe care ulterior, o virează la Fondul de mediu care este administrat de Administrația Fondului pentru mediu.

îndrept invocă dispozițiile art. 115 - 117, art. 60 — 63 Cod procedură civilă, art. 148 din Constituția României, art. 90 primul paragraf din tratatul Comunităților Europene, art. J, arc. 4, art. 14 din OUG nr. 50/2008, art, 70, art. 205, art. 207 și art.218 din Codul de procedură fiscală.

Chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a solicitat, prin întâmpinare, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, invocând, în motivare, Decizia nr. 802/19.05.2009 a Curții Constituționale. Argumentele reclamantului privind incompatibilitatea taxei de poluare achitată de acesta cu domeniul de aplicare al art. 110 CE, nu sunt justificate pentru motivele evocate de decizie Curții Constituționale. Invocă excepția de inadmisibilitate a acțiunii motivată de faptul că reclamantul nu atacă un act administrativ sau un act administrativ fiscal, nici un răspuns la o plângere prealabilă/ contestație administrativă sau un refuz justificat. Conform Jurisprudenței CEJ nu e incompatibil cu dreptul comunitar un impozit impus autoturismelor second hand, importate din alt stat membru al U.E. cu prilejul primei înmatriculări în România, dacă acesta de percepe doar o singură dată, la data primei înmatriculări în România, pentru toate autovehiculele înmatriculate în România, fie ele noi ori second hand, fabricate pe teritoriul național ori importate din alte state membre dacă quantumul acestui impozit impus autoturismelor second hand, importate din alt stat membru, unde au și fost înmatriculate, are un quantum aproximativ egal cu valoarea reziduală a impozitului, în speța a taxei de poluare, încorporat în valoarea de piață a vehiculelor similare înmatriculate anterior în România, supuse aceluiași tip de impozit la prima lor înmatriculare și care potrivit reglementării interne se restituie la scoaterea autoturismului din parcul național, fie prin export, fie prin distrugere. Taxa de poluare a fost instituită în legislația românească de prevederile OUG nr. 50/2008 tocmai drept urmare a ^compatibilității taxei de primă înmatriculare reglementată de prevederile art. 214 alin. 1 din Codul fiscal cu prevederile art. 110 alin. 1 din Tratatul CE., datorită faptului că taxa de primă înmatriculare era aplicată doar autoturismelor importate, nu și celor naționale similare și se datorează cu ocazia primei înmatriculări în România de către toate autovehiculele înmatriculate în România pentru prima dată, indiferent de proveniența acestora, adică indiferent dacă acestea provin din producția internă sau din import din alte state membre ale Uniunii Europene ori din alte state membre, indiferent dacă sunt ori nu second hand. Astfel după cum se poate constata, determinarea taxei de poluare se realizează conform art. 6 pe baza unor criterii obiective (tipul motorului, capacitatea cilindrică) și clasificarea din punct de vedere al poluării. luându-se în considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în Anexa nr. 4. Prin urmare, atâta timp cât taxa pe poluare percepută pentru prima înmatriculare a autoturismului cumpărat de recurent este egală cu valoarea

reziduală a taxei pentru un autoturism identic cu cel cumpărat de recurent, scos din parcul auto național în aceeași zi în care s-a solicitat înmatricularea primului, exigentele stipulate de CTCE cu ocazia soluționării acțiunii preliminare în cauzele reunite C - 290/2005 Nadasdi și C - 333/2005 Nemeth sunt respectate. Comisia Europeană a apreciat OUG nr. 50/2008 că ar fi conformă normelor dreptului comunitar drept pentru care procedura de infringement declanșată împotriva României drept urmare a restituirii taxei de primă înmatriculare prin prevederile art. 214 din Codul Fiscal, a fost ridicată odată cu adoptarea OUG nr. 50/2008.

Din probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Conform contractului de vânzare - cumpărare a vehiculelor uzate (depus în copie și traducere la filele 15, 18). reclamantul a cumpărat în data de 17.11.2008. în Segovia, Spania, un autoturism marea Seat Leon, serie sașiu VSSZZZ1MZ4R039789, înmatriculat în Spania în 2003. conform permisului de circulație - Comunitatea europeană nr. 07-5559834 și a cărții de inspecție tehnică a vehiculelor eliberate de autoritățile spaniole (depuse în copia și în traducere în filele 13. și 4,16,17).

În urma cererii acestuia de reînmatricularea autoturismului în România, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota a emis decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr. 1935/31.03.2009 (fila 11) prin care a fost stabilită în sarcina reclamantului obligația de plată a taxei pe poluare în vigoare de 3,719 lei, în baza OUG nr. 30/2008, având în vedere caracteristicile tehnice ale autoturismului: categoria auto M1, norma de poluare Euro 3.

Acesta a achitat taxa respectivă în data de 31.1ft.2009, după cum reiese din copia chitanței seria TS4A nr. 4095554/31.03.2009 (fila 2).

Reclamantul a formulat contestație împotriva deciziei de calcul a taxei pe poluare de mai sus, solicitând anularea acesteia și restituirea contravalorii taxei, cererea fiind înregistrată sub nr. 22235P/11. 11.2009 al Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota. Prin decizia nr. 645/02.06.2009 (filele 19 - 26), pârâta Direcția Generală a Fir antelor Publice a județului Arad a respins contestația reclamantului.

OUG nr. 50/21.04.2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule a fost publicată în Monitorul Oficial. Partea I nr. 327 din 25 aprilie 2008. și a intrat în vigoare la data de 01.07.2008, conform art. 14 din acest act normativ. A fost modificată prin OUG nr. 208/2008, ce a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 825/08.12.2008. OUG nr. 50/2008 a fost modificată, din nou, prin OUG nr. 218/2008, ce a intrat în vigoare la data de 1.12.2008 - data publicării actului în Monitorul Oficial. Prin art. 1 al acestei dispoziții de urgență a fost abrogată OUG nr. 208/2008. OUG nr. 50/2008 a fost modificată, pentru a treia oară, prin OUG nr. 7/2009 ce a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 103/19.02.2009. OUG nr. 50/2008 a fost modificată pentru a patra oară prin art. 35 din Legea nr. 329/05.11.2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, ce a intrat în vigoare la data de 12.11.2009. O altă

completare a dispozițiilor referitoare la taxa pe poluare a avut loc prin OUG nr. 117 (publicată în MO nr. 926/30.12.2009).

În perioada 01.07.2008 – 18.02.2009 s-au aplicat taxele stabilite conform anexelor OUG nr. 50/2008, în varianta inițială, iar începând cu data de 19.02.2009 au devenit incidente taxele stabilite, în următoarele condiții:

În intervalul 01.07.2008 – 10.12.2008 s-au aplicat taxele stabilite conform anexelor la OUG nr. 50/2008, în varianta inițială. În condițiile în care în perioada 08.12.2008 - 10.12.2008, când a fost în vigoare OUG nr. 208/2008, s-a achitat o taxa de poluare majorată, fiind însă abrogată prin OUG nr. 218/2008, al cărei art. IV alin. 1 a prevăzut obligația de restituire a taxelor plătite conform anexelor la OUG nr. 208/2008 în perioada celor trei zile de mai sus până la valoarea taxelor instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta inițială.

În perioada 11.12.2008 - 14.12.2008 s-au aplicat taxele stabilite conform anexelor la OUG nr. 50/2008, în varianta inițială potrivit art IV alin. 2 din OUG nr. 218/2008.

În intervalul 15.12.2008 - 18.02.2009 au fost incidente taxele stabilite conform anexelor la OUG nr 50/2008 modificata prin OUG nr. 218/2008, în condițiile în care la 15.12.2008 intra în vigoare anexele prevăzute de art. II din O.U.G. nr. 218/2008, conform art. V din OUG nr. 218/2008.

Însă, ulterior art. II alin. 1 din OUG nr. 7/2009 a stabilit ca pentru autoturismele achiziționate înainte de 15.12.2008 și care nu au fost înmatriculate în România până la data intrării în vigoare a OUG nr. 7/2009 se aplica nivelul taxei pe poluare pentru autovehicule prevăzut în OUG nr. 50/2008 în forma inițială, iar la alin. 2 a prevăzut că, pentru autoturismele înmatriculate după 15.12.2008 și pentru care s-a plătit taxa majorată conform OUG nr. 218/2008, se realizează restituirea diferenței dintre taxa majorată și taxa inițială, la cerere, în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii de restituire însoțite de documentația necesară.

Începând cu OUG nr. 218/2008 au fost instituite diferite excepții de la plata taxei pe poluare.

Astfel, potrivit art. III din OUG nr. 218/2008, au fost scutite de la plata taxei de poluare autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și pentru toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau VA alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009 inclusiv. Alin. 2 al art. III a prevăzut obligația de plată a taxelor, conform anexelor nr. 1 și 2, pentru autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și tuturor autovehiculelor N1 cu norma de poluare Euro 4, înmatriculate pentru prima dată în afara Uniunii Europene și care se înmatriculează în România.

Deci pentru aceeași categorie de autovehicule, dacă erau noi erau scutite de la plata taxei pe poluare, fiind obligatorie, însă, taxa pentru cele second hand, înmatriculate pentru prima oară în afara Comunității Europene și pentru care se solicită reînmatricularea în România.

Această excepție de la plata taxei de poluare a fost extinsă prin OUG nr. 117/2009 (publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009) la toate autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4, a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cm³, precum și autovehiculele NI cu norma de poluare Euro 4, înmatriculate pentru prima dată într-un stat membru al Uniunii Europene în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009 inclusiv, cu condiția ca înmatricularea să aibă lor pentru prima dată în România în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență.

Scopul OUG nr. 50/2008 este prezentat în art. 1 alin. 1 în sensul stabilirii cadrului legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxa, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu".

Conform art. 4 din OUG nr. 50/2008, obligația de plata a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (lit. a) și la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9 (lit. b),

Art. 5 alin. 1 și art. 7 din OUG nr. 50/2008 stabilește obligația de calculare a taxei în sarcina autorității fiscale competente, precum și cea de verificare, colectare și executare silită a acesteia, inclusiv soluționarea contestațiilor privind taxa datorată de către contribuabili. Alin. 4 al art. 5 prevede obligația contribuabilului de a plăti taxa pe poluare într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu. Art. 5 alin. 5 din același act normativ condiționează înmatricularea autoturismului de dovada plății taxei.

Conform art. 3 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008 aprobate prin HG nr. 686/2008, taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și anume: organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe, în cazul persoanelor juridice și al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere (lit. a) și, respectiv, organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal persoanele fizice (lit. b).

În aceste împrejurări, ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului vizează, în principal, anularea unor acte administrative, și anume decizia de calcul al taxei pe poluare nr. xxx/xx.2009 a Administrației Finanțelor Publice a orașului Pâncota, precum și decizia nr. xxx/xxx.2009 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, cuprinzând soluția asupra contestatei administrative fiscale a reclamantului, și, ca o consecință, restituirea taxei pe poluare, fiind astfel respectate prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004, dar și procedura contestației administrative prevăzute de titlul IX al codului de procedură fiscală, tribunalul va respinge excepția inadmisibilității acțiunii invocate de chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu.

Cuantumul taxei de poluare pentru un anumit autovehicul este indicat la art. 6 din OUG nr. 50/2008, conform unei formule de calcul care ia în considerare următorii parametri valoarea combinată a emisiilor de CO₂, exprimată în grame/km; taxa specifică, exprimată în euro/1 gram CO₂, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 1 a Ordonanței de Urgență nr. 50/2008;

capacitatea cilindrica se aplica pe cilindree, prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 2 a OUG nr. 50/2008 cota de reducere a taxei, prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 4 a UOG nr. 50/2008, formula de calcul este diferită pentru autovehiculele cu norma de poluare Euro 5 sau Euro 6, de acelea cu norma de poluare Euro 3 sau Euro 4.

Reclamantul a invocat incompatibilitatea acestei taxe cu prevederile art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană (actualmente art. 110 al noului Tratat privind F. Uniunii Europene, cu același conținut⁵), conform căruia:

„Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect produselor autohtone similare.

De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție”.

O primă analiză a compatibilității taxei pe poluare, așa cum este reglementată de OUG nr. 50/2008 cu modificările sale succesive realizate până la achitarea taxei pe poluare de către reclamant, cu art. 90 din TCE se poate realiza prin relevarea scopului urmărit de către Guvernul României prin adoptarea OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, care au adus cele mai semnificative modificări ale primei ordonanțe de urgență.

Astfel, în preambulul OUG nr. 218/2008 se prevede faptul ca adoptarea acesteia a fost necesară având în vedere concluziile analizei gradului de adâncire a crizei financiare și economice în luna octombrie, care relevă o scădere importantă a piețelor auto și a producției industriei furnizoare, precum și măsurile de susținere a sectorului de automobile, afectat de criza financiară internațională, faptul ca Guvernul României se preocupă de luarea măsurilor care sa asigure păstrarea locurilor de muncă în economia românească, iar la un loc de muncă in industria constructoare sunt 4 locuri de muncă în industria furnizoare, ținând cont de faptul ca toate aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânata și totodată având în vedere că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânata”.

Astfel, această modificare a OUG nr. 50/2008 nu mai are legătură cu scopul declarat al adoptării OUG nr. 50/2008, care potrivit enunțului din preambulul acestui act normativ urmarea inițial, asigurarea protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitara în acest domeniu ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabil, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, având în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale.

Așadar, de la necesitatea susținerii unor programe de protecție a mediului, scopul declarat al OUG nr. 50/2008 s-a transformat în protejarea industriei interne de autovehicule și păstrarea locurilor de muncă angrenate în

producția de autovehicule, ce constituie, în sine o încălcare a art. 90 alin. 2 al TCR.

Intenția legiuitorului nu a suferit vreo modificare prin OUG nr. 7/2009 sub aspectul protejării industriei interne de autoturisme, având un caracter declarat reparatoriu, în sensul urmării înlăturării discriminatorilor între contribuabilii care au achitat taxa de poluare anterior și ulterior datei de 15.12.2008, data intrării în vigoare a OUG nr. 218/2008. Impactul negativ în plan social enunțat în preambulul ordonanței a fost înlăturat printr-o ajustare a nivelului taxei, însă acest fapt nu a produs nici o modificare cu privire la scopul declarat al OUG nr. 218/2008.

În al doilea rând, sunt incidente în speță dispozițiile art. 90 alin. 1 din TCE, care interzic orice discriminare între produsele naționale și produsele altor state membre, așadar și o discriminare determinată de o diferență între impozitele aplicate produselor „altor state membre” și impozitele „interne de orice natură care se apucă direct sau indirect produselor naționale similare”.

Discriminarea la care se referă acest text legal are în vedere o comparație între nivelul de impozitare a produselor altor state membre ale Uniunii Europene, în comparație cu nivelul de impozitare a produselor de pe piața internă a Statului Român.

Art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană este aplicabil în privința taxei pe poluare plătită de reclamant și contestată în prezenta cauză, fiind relevante în acest sens considerentele expuse de Curtea Europeană de Justiție în hotărârea din 5 decembrie 2006 - dală în cauzele reunite C-290/05 și C-333/05, Akos Nadasdi c. Vam-es PenzugyorsegEszak - Alfoldi Regionalis Parancsnoksaga. respectiv Ilona Nemeth c. Vam-eş Penzugyorseg Del Alfoldi Regionalis Parancsnoksaga:

„Așa cum Curtea a statuat deja, în sistemul Tratatului instituind Comunitatea Europeană art. 90 suplimentează dispozițiile referitoare la abolirea taxelor vamale și a măsurilor cu efect echivalent. Scopul acestuia este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor între statele membre în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricăror forme de protecție care pot rezulta din aplicarea unor impozite interne care discriminează produsele provenite din alte state membre (cauzele reunite C-393/04 și C-41/05, AirLiquide Industries Belgium.

Conform unei jurisprudențe bine stabilite, art. 90 par. 1 este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată produselor naționale similare sunt calculate diferit pe baza unor criterii care conduc, chiar dacă numai în anumite cazuri, la un nivel al taxei mai mare în cazul produselor importate (a se vedea cauza Weigel, par. 67, precum și jurisprudența acolo citată). Totuși, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru existența unei asemenea discriminări, impozitarea poate fi discriminatorie în mod indirect datorită efectelor pe care le produce”.

Astfel, deși inițial taxa de poluare era datorată la prima înmatriculare a autoturismelor în România, indiferent dacă este vorba despre autoturisme noi sau second-hand, prin modificările OUG nr. 50/2008, o anumită categorie de autoturisme noi a fost exceptată de la plata taxei de poluare, conform art. III din OUG nr. 218/2008. Astfel, autovehiculele MI cu norma de poluare Euro 4

a căror capacitate cilindrică nu depășește 2000 cmc și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre din Uniunea Europeană în perioada 15.12.2008 – 31.12.2009 inclusiv, au fost exceptate de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule. Or, categoria de autoturisme exceptată de la plata taxei pe poluare corespunde caracteristicilor tehnice ale autoturismelor produse în România, ceea ce constituie o nouă dovadă a intenției de protejare a industriei interne în detrimentul produselor importate. Așadar, consumatorii sunt direcționați spre un autoturism nou fabricat în România fapt dovedit tot de împrejurarea de notorietate că prețul la care sunt achiziționate autoturismele second – hand dintr-o altă țară este prea apropiat de prețul autoturismului nou fabricat în România.

Aspectul esențial ce trebuie reținut e acela că autoturismele fabricate în România sunt scutite de plata taxei de poluare, fapt ce contravine art. 90 TCE întrucât achiziționarea unui autoturism cu o capacitate mai mare de 2000 cmc (care nu este fabricat în România) impune achitarea taxei de poluare .

În cauza Humblot (C-112/84) soluționată de C.J.C.E., autoturismele clasificate până la 16 cai putere fiscali (C.V. chevaux vapeur) erau supuse unei taxări graduale de până la 1100 franci, iar cele peste 16 C.V. erau taxate cu o singură sumă de 5000 franci. La această dată, nu se fabricau în Franța autoturisme de peste 16 C.V. și, de aceea, toate autoturismele pentru care se percepea taxarea mai mare de 5000 franci erau importate. Curtea a reținut că, taxa de 5000 franci a fost fixată la un asemenea nivel încât numai autovehiculele importate pot fi subiectul acesteia. În mod similar în actuala reglementare a OUG nr. 50/2008, modificată prin OUG nr. 218/2008 și nr. 7/2009 un autoturism nou fabricat în România cu o capacitate de sub 2.000 cmc este scutit de plata taxei pe poluare iar achiziționarea unui autoturism nou cu o capacitate mai mare de 2.000 cmc ce nu sunt fabricate în România ci doar în străinătate impunea achitarea taxei pe poluare până la adoptarea OUG nr.117/2009. Art 90 din TCE este încălcat și în situația achiziționării din altă țară a unui autoturism second-hand cu o capacitate sub 2000 cmc întrucât majoritatea acestor autoturisme achiziționate nu au norma de poluare Euro 4 pentru a fi scutite de la plata taxei.

După aderarea României la UE nu este admisibilă favorizarea vânzării autoturismelor noi fabricate în România și nici favorizarea autoturismelor second - hand deja înmatriculate în România, atâta timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze chiar și potențial, consumul produselor importate influențând astfel alegerea consumatorilor (C.J.C.E. nr, Hotărârea din 7 mai 1987, cauza 193/83 Cooperativa - Frutta SRL c, Amministrazione dell Finanze della SIAIO).

Conform jurisprudenței Curții de Justiție Europene referitoare la art. 90 din Tratatul CE, atunci când produsele interne și produsele importate de află într-un raport de concurență, iar prin efectul unei norme fiscale naționale se creează o discriminare, astfel încât consumatorii sunt descurajați să aleagă produsele importate în vederea realizării unui scop declarat de protejare a

industrii naționale și a locurilor de muncă, art. 90 este aplicabil, iar norma fiscală națională contrară art. 90 trebuie înlăturată de la aplicare.

În urma modificărilor aduse prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, norma internă îndeplinește toate criteriile pentru a fi declarată incompatibilă cu art. 90 din Tratatul CE. Astfel, există atât o discriminare între autoturismele second-hand înmatriculate deja într-un stat membru al Uniunii Europene și care se înmatriculează în România și autoturismele second-hand deja înmatriculate în România și mai mult există și o discriminare între o anumită categorie de autoturisme noi, cu caracteristicile celor produse în România și restul autoturismelor noi, discriminare introdusă de către legiuitor cu intenția declarată de protejare a industriei naționale scop incompatibil cu cerințele și rigorile spațiului de liberă circulație a mărfurilor, forței de muncă și capitalului. Există astfel un raport de concurență între produsele importate și produsele naționale, așa încât alegerea consumatorului poate fi orientată spre o anumită categorie de produse» în speță fie spre cele deja înmatriculate în România, fie spre cele produse în România.

Pentru aceste argumente prin modificările aduse OUG nr. 50/2008 de OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, reglementări legale sub imperiul cărora a fost achitată taxa în discuție, taxa de poluare încalcă prevederile art. 90 din Tratatul de Instruire a Comunităților Europene cel puțin până la intrarea în vigoare a OUG nr. 117/2009.

Or, în acest sens este și comunicatul din 05.02.2010 ai Comisiei Europene privitor la propunerea de clasare a plângerii nr. 2009/2002 (fila 40), conform căruia departamentul responsabil al Comisiei a concluzionat, după analiza OUG nr. 218/2008, că aceasta nu respecta art. 110 din TFUE (fostul art. 90 din TCE), în condițiile în care anumite autovehicule uzate par a fi suprataxate în comparație cu vehicule similare înmatriculate ca noi. S-a reținut că scutirea acordată de OUG nr. 218/2008 nu pare a se baza pe criterii obiective și tinde să favorizeze producătorii autohtoni de autovehicule, motiv pentru care la 26.06.2009 Comisia a emis o scrisoare de punere în întârziere prin care punea în vedere României să modifice aceste prevederi legale. În urma anunțului statului român privitor la abrogarea, prin OUG nr. 117/2009, începând cu 01.01.2010 a scutirii reglementate de OUG nr. 218/2008, Comisia europeană a considerat că autoritățile române au luat măsurile necesare pentru a asigura respectarea legislației comunitare, reținând că „în momentul de față se pare că legislația română privind taxa de înmatriculare a vehiculelor este conformă cu art. 110 din TFUE”, motiv pentru care a propus clasarea cazului cu care a fost investită.

Astfel, chiar dacă o taxă pe poluare, în sine, nu este incompatibilă cu normele dreptului comunitar, actul normativ ce o reglementa în România la momentul achitării taxei de către reclamant, și anume OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009, încalcă prevederile art. 90 din TCE, ceea ce face să fie neconformă cu principiul ce rezidă din acest text comunitar taxa percepută de la data intrării în vigoare a OUG nr. 218/2008 până la momentul modificării OTJG nr. 50/2008 prin OUG nr. 117/2009, ce a înlăturat discriminarea între modul de taxare a autoturismelor naționale și cele înmatriculate în alte state membre al Comunității europene.

Comisia Europeană a reținut neconformitatea OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 doar prin prisma unui singur criteriu, și anume cel a. 'discriminării, conform alineatului precedent.

Așadar, prin prisma efectului direct a art. 90 alin. 1 din TCE pentru ordinea juridică internă a României, ce impune prioritatea dreptului comunitar față de cel național, cu consecința înlăturării normei interne neconforme, un act normativ intern, ce invocă prevederile textului comunitar de mai sus nu poate constitui un *temei* legal pentru încasarea taxei pe poluare indiferent de modalitatea de calcul a taxei, chiar și atunci când modul de determinare a cuantumului taxei, în sine, nu dă naștere unei incompatibilități cu normele comunitare.

Prin Legea nr. 157/2005, România a ratificat tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană. Or, art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României, prevede prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și ale celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor acruului de aderare (alin. 2), precum și faptul că parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)" (alin. 4). Obligația respectării dispozițiilor cuprinse în tratatele ratificate de Statul român rezultă și din dispozițiile art. 1 alin. 1 din Constituția României, conform căreia „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte”.

Pentru aceste considerente, constatând incompatibilitatea cu dispozițiile art. 90 din TCE ale taxei pe poluare prevăzută de OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2009 ce au stat la baza obligării reclamantului la plata taxei pe poluare în cuantum de 3.719 lei, instanța, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, va admite în parte acțiunea și va anula decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehiculul nr. 1935/31.03.2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a orașului Pâncota, precum și decizia nr. 645/02.06.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Văzând că taxa pe poluare a fost încasată cu nerespectarea principiului preeminenței dreptului comunitar, mai precis a art. 90 alin. 1 din Tratatul Comunității Europene, în cazul de față, față de dispozițiile legale interne - OUG nr. 50/2008 modificată prin OUG nr. 218/2008 și OUG nr. 7/2008, contrar prevederilor art. 148 alin. 2 din Constituția României, instanța, în temeiul art. 17 alin. 1 din OG nr. 92/2003, va obliga pârâta să plătească reclamantei suma de 3.719 lei, cu titlu de restituire a taxei pe poluare nedatorată, precum și la plata dobânzilor legale calculate la această sumă, conform art. 124 alin. 2 din Codul de procedură fiscală (ce se determină prin raportare la nivelul majorării de întârziere prevăzute de același cod), cu începere de la data de 02.06.2009 până la achitarea efectivă a datoriei. În privința dobânzilor, instanța a avut în vedere în primul rând prevederile art. 124 alin. 1 din OG nr. 92/2003 republicată, ce stabilesc dreptul contribuabililor la dobândă pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget cu începere

din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. 2 sau la art. 70, după caz. În cazul de față sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. 1, ce impun organului fiscal un termen de 45 zile de la înregistrare pentru soluționarea cererilor contribuabililor, iar nu cele ale art. 117 alin. 2 din același cod referitoare la termenul de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere stabilit pentru obligația din oficiu a organelor fiscale de restituire a sumele reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice. Or, contestația reclamantului împotriva deciziei de calcul al taxei pe poluare a fost înregistrată la data de 04.05.2009, astfel că termenul de 45 de zile pentru soluționare acesteia expira la 19.06.2009. Însă, din moment ce acesta este un termen de recomandare pentru organele fiscale, iar răspunsul Direcției Generale a Finanțelor Publice a fost dat prin decizia nr. 645 la data de 02.06.2009, instanța apreciază că de la această dată când s-a manifestat expres refuzul pârâtei de a restitui taxa nedatorată, curg dobânzile aferente sumei de 3.719 lei.

Văzând că pârătele au căzut în pretențiuni, acestea fiind în culpă procesuală pentru realizarea acestui demers judiciar determinat de refuzul pârătelor de a-i restitui taxa pe poluare pe cale amiabilă, instanța, în conformitate cu prevederile art. 274 și art. 276 din Codul de procedură civilă, va obliga pârătele, în solidar, să plătească reclamantului suma de 539,3 lei cheltuieli de judecată, constând în taxele aferente acțiunii în contencios administrativ (39 lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar) și onorariul avocațial de 500 lei, conform chitanței seria AVKT nr. 13/20.01.2010 eliberată de „Mihalache Cătălin - Cabinet de Avocat”.

Având în vedere faptul că obligația de restituire a taxei pe poluare și de plată a dobânzilor corespunzătoare a fost stabilită doar în sarcina pârătei de ord. I, în calitate sa de organ fiscal ce a calculat și încasat taxa în discuție, conform art. 5 alin. 1 și art. 7 din OUG nr. 50/2008 și art. 3 alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008 aprobate prin HG nr. 686/2008, iar nu și în sarcina Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, al cărui rol se reduce la soluționarea contestației administrativ fiscale, având în vedere și prevederile art. 5 alin. 4 din OUG nr. 50/2008 ce al prevede obligația contribuabilului de a plăti taxa pe poluare într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu, astfel că această din urmă instituție este beneficiara taxei, tribunalul constată că sunt întrunite cerințele art. 60 din Codul de procedură civilă doar în privința cererii de chemare în garanție formulate de pârâta de ord. I.

În consecință, va respinge cererea de chemare în garanție exercitată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, dar va admite cererea de chemare în garanție formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota și, astfel, va obliga chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu să achite pârătei Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota suma de 3.719 lei, cu titlu de taxă pe poluare pentru, autovehicule nedatorată, precum și la plata dobânzilor legale calculate la această sumă, conform art. 124 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, cu începere de la data de 02.06.2009 până la achitarea efectivă a

creanței principale de către pârâta Administrația Finanțelor Pubice a Orașului xxx în favoarea reclamantului, dar și la plata cheltuielilor de judecată ce urmează a fi achitate de Administrația Finanțelor Pubice a Orașului xxx, având în vedere caracterul solidar al obligației respective stabilită în sarcina ambelor pârâte.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamantul XXX, dom. în xxxx, cu dom. ales în xxxx (la Cabinet de Avocat xxx) în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A ORAȘULUI xxx, cu sediul în Pâncota xxx, reprezentată Direcția Generală a Finanțelor Pubice a Județului xxx și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI xxx, cu sediul în xxx, reprezentată legal de director - coordonator xxx.

Anulează decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicul nr. xxx/xx.2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Pubice a Orașului xxx.

Anulează decizia nr. xxx/xx.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Pubice a Județului xxx.

Obligă pârâta Administrația Finanțelor Pubice a Orașului Pâncota să plătească reclamantului suma de xxx lei, cu titlu de restituire a taxei pe poluare pentru autovehicule nedatorată, precum și la piața dobânzilor legale calculate la această sumă, conform art. 124 alin. 2 din Codul de procedură fiscală cu începere de la data de 02.06.2009 până la achitarea efectivă a datoriei.

Obligă pârâtele, în solidar, să plătească reclamantului suma de xx lei cheltuieli de judecată.

Respinge cererea pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Pubice a Județului xx de chemare în garanție a ADMINISTRAȚIEI FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 295, corp A, sector 6.

Admite cererea pârâtei Administrația Finanțelor Pubice a Orașului xxx, reprezentată de Direcția Generală a Finanțelor Pubice a Județului xxx de chemare în garanție a ADMINISTRAȚIEI FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr. 295, corp A, sector 6.

Obligă chemata în garanție să achite pârâtei Administrația Finanțelor Pubice a Orașului xxx suma de xxx lei, cu titlu de taxă pe poluare pentru autovehicule nedatorată, procura și la plata dobânzilor legale calculate la această sumă, conform art. 124 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, cu începere de la data de 02.06.2009 până la achitarea efectivă a creanței

principale de către pârâta Administrația Finanțelor Publice a Orașului xxx în favoarea reclamantului.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din xxx 2010.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARAD
B-DUL VASILE MILEA NR. W
ARAD

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL, LITIGII DE MUNCA SI ASIGURĂRI SOCIALE

DOSARUL NR. 6176/108^009
(Număr în format vechi 961 S/2009)

**COMUNICARE
HOTĂRÂRE CIVILĂ
NR. 393 DIN DATA DE 09 Martie 2010**

ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE PÎNCOTA, PÎNCOTA, STRAVRAM IANCU, rrr. 1, județul ARAD
comunicăm, alăturat, copia hotărâri) dvlie nr, 393, pronunțata ia data de 09 Martie 2010, de către TRIBUNALUL
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL. LITIGII DE MUNCA SI ASIGURĂRI SOCIALE.

L.8. PggSfDîrVr&Catampila)

ASREFIER,

